

2 И щото си чвълк ѿ мёне предъ многого свидетели, предай го (като залогъ) на вѣрни тѣ человѣцы, който ще да вѣдатъ способни да наѣчатъ и драги.

3 Ты прόчее преноси злостраданія като дѣбръ вѣнца 'Иисусъ Христовъ.

4 Никой, който вѣва вѣнци, не се заплита съ тѣрговствъ ѿ тѣа свѣта, за да вѣде огурденъ на воевода та.

5 И ако нѣкой се подвизава, не прѣима вѣнецъ, ако се законы не подвизава.

6 Землемѣлецо, който се трѣди, той пѣрво трѣбва да вѣжси ѿ плоджта.

7 Разумѣй щоти говоримъ: и да ти дадѣ Гдѣ разумъ всичко.

8 Поменявай (Гдѣ) 'Иисусъ Христъ, който е воскресналъ ѿ мертвъ тѣ, (и произходи) ѿ сїме то Давидово, споретъ моѣ то благовѣстованіе:

9 За което и злострадамъ дори до сковы, като (нѣкой) злодѣй: но слово то Бѣтие не се вѣрзва.

10 Тогъ ради сїчко тѣрпимъ заради извѣрнны тѣ, зада полѣчатъ и онъ спасеніе, което се дѣва чрезъ Христъ 'Иисуса заеди сме слава вѣчна.

11 Товѣ слово е истинно: здѣд, ако ние сме оѣмрѣли съ него заеди, и то щеме и да живѣемъ съ него:

12 Яко тѣрпимъ, то ще и да царваме съ него: ико ли се ѿфжриме (ио негу), и той ще се ѿфжри ио наскъ:

13 Яко ние не вѣрваме, онъ ѿстѣва вѣренъ: защото не може да се ѿрече ио сѣбеси.

14 Товѣ имъ споменявай, и заклинавай предъ Гдѣ да се не предаватъ на словопрепираніе, което не произвѣди драга никомъ поль, но самъ развали онъя който слышатъ.

15 Прилежавай да представиш сїбе достойни предъ Егъ, и рабочникъ непосрамленъ, като предавашъ правъ оученіе то на-истина та.

16 И ио нечисти те пустословїа се ѿдалечавай: защото онъ ще да преиспѣватъ по многого вѣ нечестіе:

17 И слово то нѣхно като живеніца ще да издѣ на сколъ: ио който е Уменій и Фелитъ:

18 Който са ѿстѣпили ио истина та, и говоратъ, защо воскресеніе то вѣке быдѣ, и смишаватъ на-нѣкои вѣра та.

19 Но твѣрдо то ѿновленіе Бѣтие стой (непоколебимо), и имъ тѣа печать: позналъ е Гдѣ онъя който са нѣгови: и да ѿстѣпи (далече) ио неправда та всакий който именова имѣ то Гдѣ.

20 И вѣ голѣма кѫща се намерватъ не самъ златни